

ÈTICA: TOTAL O PARCIAL

Modest Guinjoan / Josep Maria Llaurador

Cada vegada és de més actualitat l'ètica de l'empresa; coneixem empreses que operen sota esquemes de gran respecte i responsabilitat amb els empleats, amb l'entorn natural, amb l'entorn institucional i, més genèricament, amb la societat. Fins i tot algunes tenen formalitzat aquest compromís amb un solemne Codi Ètic de l'Empresa, que comparteix tota l'organització. Que això passi en el nostre entorn és innegablement un senyal de progrés. Aquesta imatge també es ven millor. En el cantó oposat l'OCDE acaba d'emetre un informe en què recomana a l'estat espanyol la introducció de millores legals per endurir les sancions a les empreses que practiquen el suborn a càrrecs públics estrangers.

En la mateixa línia, un estudi fet a Estats Units, basat en una enquesta a 5000 empreses, publicat pel *Journal of Small Business Management*, compara els anys 1985, 1993 i 2001 i assenyala que els propietaris i gerents prenen decisions cada vegada més ètiques. El tipus de preguntes que es feien eren: “Una petita empresa ingressa el 25% de les vendes en efectiu i l'empresari només va declarar oficialment la meitat d'aquests ingressos; digui fins a quin punt és acceptable en una escala d'1 a 7”. El comportament ètic amb el fisc resulta de tres factors principals: l'actitud personal de l'empresari, la probabilitat que, si defrauda, l'enxampin i, en cas que l'enxampin, l'import de la sanció. Malgrat la millora de les actituds ètiques, sospitem que, si es fes l'enquesta indicada al nostre país, relativa al fisc, donaria resultats previsibles si els enquestats diguessin la veritat. Més ètics sí, però fins a cert punt, més encara després del dèficit fiscal que consolida el nou estatut, pensen alguns.

